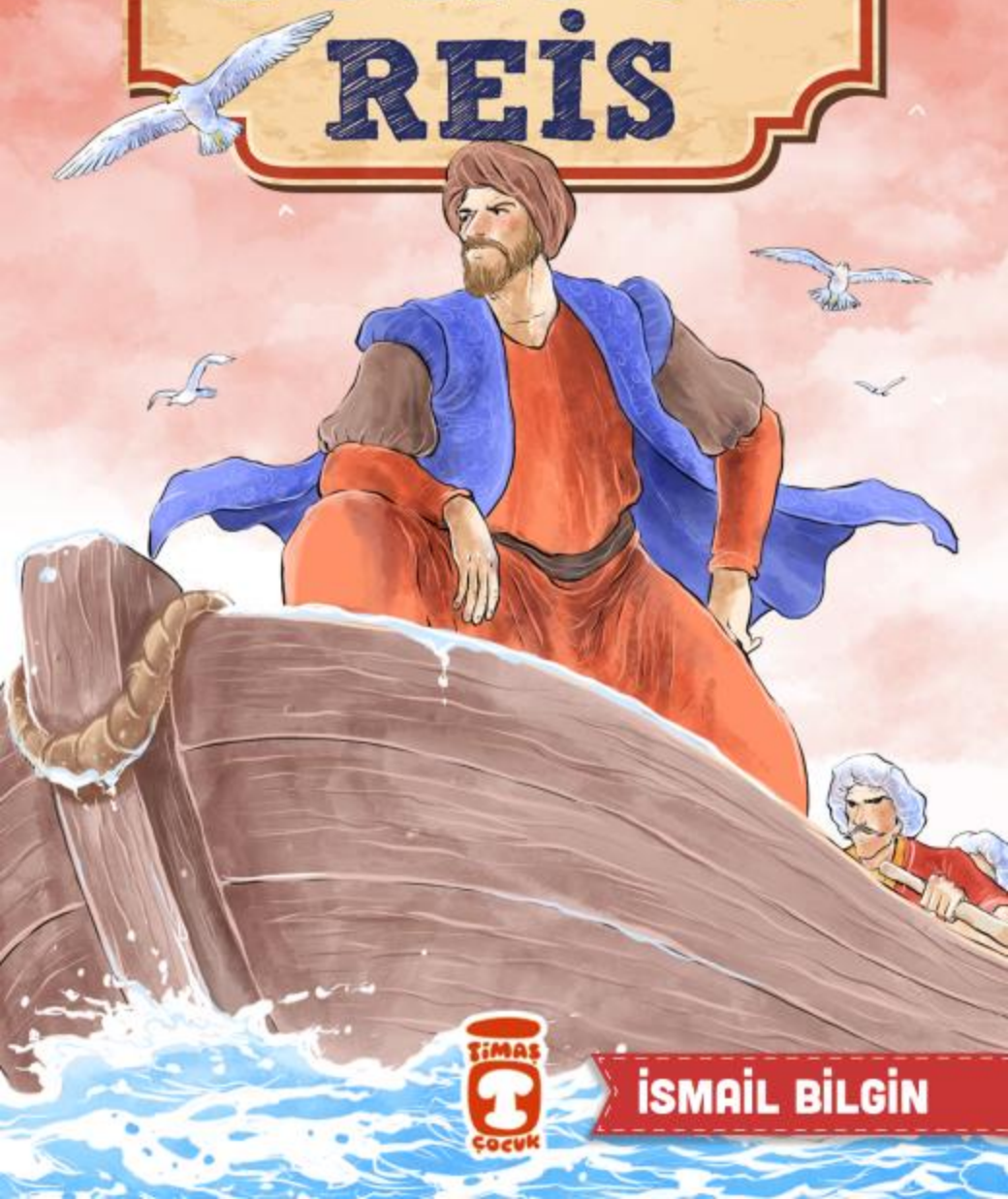

KAHRAMAN TÜRK DENİZCİLERİ

Denizlerin Ejderhası

TURGUT REİS

TİMAS
ÇOCUK

İSMAİL BİLGİN

KAHRAMAN TÜRK DENİZCİLERİ
TURGUT REİS

İSMAİL BİLGİN

1. BÖLÜM

DÜMEN BAŞINDA BİR ÇOCUK

Muğla'nın denize bakan derin yamaçlarında keçiler otluyordu. Bu yaramaz hayvanlar en sarp, en dik kayalıklara çıkabiliyordu. Uçurum kenarlarında dolaşıyorlardı. Hayvanların sahibi Turgut adında çocuktü. Gün doğarken keçilerini otlatmaya çıkarırdı. Akşam, gün batımına kadar keçilerin peşinde koşar dururdu. Yorulduğunda bir çam ağacına sırtını dayardı. Yüksek bir tepeden denize bakardı. Uçsuz bucaksız uzayıp giden bu maviliğe hayrandı. Denizin serinliğini, dalgaların sesini, tuzlu suyunu çok severdi. Öğlen sıcağında keçileri dinlenirken o denizde yüzerdi. Daha çok küçük iken kendi kendine yüzme öğrenmişti...

Bazı günler denizde balıkları elle yakalamaya çalışırdı. Hatta onlarla yarıştırdı. Bu oyunlar onun çok hoşuna giderdi.

Turgut, keçilerini genellikle deniz kıyısına götürürdü. Denizden uzaklaşmak istemezdi. Bazen saatlerce denizdeki yelkenlileri izler dururdu. Onlara hayran hayran bakardı. Bir yandan iç geçirir bir yandan da söylenirdi:

– Keşke o yelkenlide ben de olsaydım. Denizleri gezseydim. Günlerce, aylarca, denizlerde dolaşsaydım. Ah ne güzel olurdu.

6

Sonra aklına Deli Hüsam'ın anlattığı korsanlık hikâyeleri gelirdi. Ne de güzel maceralardı onlar. Ağzı açık dinlerdi. Hüsam'ın sözünü bitirmesini hiç istemezdi. Anlatılanlarda ne kahramanlar ne heyecanlar ne tehlikeler vardı. Daha şimdiden denizcilikle ilgili birçok bilgiyi Hüsam'dan öğrenmişti. Denize bakarken “Ah bir kayığım olsaydı” diye düşündü.

Hüsam, eskiden korsanlık yapmış bir denizciydi. Ancak daha sonra hastalanmış ve karada yaşamaya mahkûm olmuştu. Sıralovaz Yarımadası'nın Karabağ Köyü'nün en dışında

küçük bir kulübesi vardı. Bu kulübe ağzına kadar denizci aletleri ile doluydu. Turgut zaman zaman Hüsam'ın evine gider, bu eşyalar hakkında ona sorular sorardı:

– Hüsam Kaptan bu nedir?

– Pusula.

– Ne işe yarar?

– Yönünü bulmaya yarar. Gideceğin yere pusulasız gidemezsin.

– Ya bunlar?

– Bunlara denizci kancası denir.

– Ne işe yarar denizci kancası?

– Bunlar deniz muharebelerinde kullanılır. Bak şimdi iyi dinle. Bir gemi diğer bir gemiye yanaştığında bu kancalar ele geçirilmek istenen gemiye atılır. Tahtadan gövdeye saplanır. Sonra leventler tırmanarak gemiye çıkar. Ardından savaş başlar.

– Ya şu büyük yuvarlak olan şey?

– O mu? Gülle. Mancınıkla atılırdı ilk zamanlar daha sonra toplar çıktı. Bunu barutla sıkıştırıp düşman gemilerine atılır. Bunları biliyorsun, yelken bezleri. Serttir ha! Öyle

kolay kolay yırtılmaz. Ama kolay yanar. Ateşli oklar bunların düşmanıdır. Bir geminin en zayıf yanı işte bu yelkenlilerdir. Yandı mı işin zordur. Denizin ortasında kalırsın. Bu kez forsalar kürek çekmeye başlar.

– Forsa nedir?

– Düşmandan esir alınıp gemilerde sadece kürek çekenlere denir. Ama forsaların hepsi de düşman esirlerinden olmaz. Bizim gemimizin forsaları vardı. Onlara çok iyi bakardık. İyi kürek çekerlerdi. Su üstünde gemiyi âdeta uçururlardı. Çok kuvvetli adamlardı. Sabah-tan akşama dek kürek çeker, gene de yorulmazlardı.

Ah Turgut ah denizciliği ne kadar özledim bir bilsen. Gemiye binsem. Seren direğindeki o halatlı merdivene tırmansam. Etrafa şöyle baksam... O zaman kendimi kuş gibi hür hissederdim. Deniz özgürlük demektir. Ucu bucağı yoktur. Deniz şefkatlidir. Zaman zaman da hiddetlenir. Fırtınalar kopar. Gemiler batar. Gemiler parçalanır. Denizin dilini iyi öğrenirsen fırtınadan korunabilirsin... Ha öyle gözcüler vardı ki seren direğinden deni-

ze balıklama atarlardı. Ne zaman su yüzünde görünecekler diye bakardık. Geminin altından geçer hiç beklemediğimiz taraftan çıkarlardı. Sonra gönlünce yüzerlerdi. Güzel günlerdi Turgut. Ben anlıyorum ki sen de denizi seviyorsun.

Turgut içini çekti.

– Çok, dedi. Hem de çok... Hüsam Kaptan bir kayığım olsun istiyorum.

– Daha küçüksün. On yaşında ya var ya yoksun.

– Dokuz yaşındayım.

– Eh gördün mü bak daha küçük sayılırsın.

– Sen demiyor muydun daha dün; denizcinin yaşı olamaz diye.

– Öyle mi dedim? Dememişimdir yahu!

– Dedin dedin.

– Ama sen de küçükmüşsün.

– Ben hep keçi otlatmak istemiyorum ki...

– Belli mi olur Turgut’um, belki ileride ünlü bir denizci olursun. Şu denizlerde adın çalkalanır. Dalgalar senin ismini karalara fısıldar.